

prima instanță: I. Țurcan
instanța de apel: A. Gheorghieș
N. Chircu, A. Albu

dosarul nr. 2rac-553/15

Î N C H E I E R E

21 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă
Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea comercială “Agrolăstar” societate cu răspundere limitată,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă “Magt-Vest” societate cu răspundere limitată împotriva societății comerciale “Agrolăstar” societate cu răspundere limitată cu privire la încasarea datoriei,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2014

c o n s t a t ă

La data de 02 august 2013 Întreprinderea Mixtă “Magt-Vest” societate cu răspundere limitată (Î.M. “Magt-Vest” S.R.L.) a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății comerciale “Agrolăstar” societate cu răspundere limitată (în continuare S.C. “Agrolăstar” S.R.L.) cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a menționat că, în conformitate cu clauzele contractului de vânzare-cumpărare nr. 12 din 26 iulie 2011, S.C. “Agrolăstar” S.R.L. s-a obligat să crească și să livreze sfeclă de zahăr către Î.M. “Magt-Vest” S.R.L., iar ultima să recepționeze și să achite prețul mărfii.

Menționează că, în scopul creșterii și livrării sfeclei de zahăr a avansat către S.C. “Agrolăstar” S.R.L. mărfuri și servicii, iar potrivit actului de verificare a decontărilor pîrîtul are o datorie în sumă de 1463641,07 lei.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din 27 februarie 2014, Î.M. “Magt-Vest” S.R.L. a solicitat încasarea datoriei în sumă de 1429137,50 lei.

În motivarea cererii de concretizare a pretențiilor a menționat că, ulterior depunerii

acțiunii, la data de 20 decembrie 2013 S.C. “Agrolăstar” S.R.L. a livrat în adresa sa sfeclă de zahăr care a dus la diminuarea datoriei cu suma de 34503,57 lei și actualmente constituie 1429137,50 lei.

Solicită încasarea din contul S.C. “Agrolăstar” S.R.L. în beneficiul său a datoriei în sumă de 1429137,50 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Dondușeni din 27 februarie 2014 s-a admis parțial acțiunea înaintată de Î.M. “Magt-Vest” S.R.L., s-a încasat de la S.C. “Agrolăstar” S.R.L. în beneficiul Î.M. “Magt-Vest” S.R.L. suma datoriei în mărime de 1236000 lei, s-a respins acțiunea cu privire la încasarea sumei de 193137 lei cu titlu de penalitate și s-a încasat taxa de stat de la S.C. “Agrolăstar” S.R.L. în mărime de 37080 lei.

În motivarea soluției instanța de judecată a constatat că, pîrîtul nu și-a executat obligațiile contractuale, mai mult ca atît a recunoscut datoria față de reclamant în sumă de 1236000 lei. Ținînd cont de faptul că, suma în mărime de 193137 lei cu titlu de penalitate nu a fost recunoscută de pîrît instanța a respins acest capăt de cerere.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2014 s-a respins apelul declarat de S.C. “Agrolăstar” S.R.L. și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 17 februarie 2015 S.C. “Agrolăstar” S.R.L. a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2014, solicitînd scutirea parțială de la achitarea taxei de stat, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel interpretat în mod eronat legea și a încălcat normele de drept procedural. Mai mult ca atît a reținut ca mijloace de probă facturi fiscale cu termen de prescripție expirate și a ignorat probele care atestă circumstanțele de forță majoră.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 03 martie 2015 s-a respins demersul înaintat de S.C. “Agrolăstar” S.R.L. cu privire la scutirea parțială de la plata taxei de stat la depunerea cererii de recurs, nu s-a dat curs cererii de recurs declarate de S.C. “Agrolăstar” S.R.L. și s-a comunicat recurentului despre necesitatea prezentării dovezii de plată taxei de stat în mărime de 3531 lei, acordîndu-i termen de pînă la 25 martie 2015.

La data de 19 martie 2015 recurentul a prezentat dovada achitării taxei de stat (f.d. 175)

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recurentul a luat cunoștință de decizia recurată la data de 21 ianuarie 2015, iar recursul a fost depus la 17 februarie 2015 prin urmare recursul este considerat ca fiind depus în termen.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel interpretat în mod eronat legea și a încălcat normele de drept procedural poartă un caracter declarativ și nu pot fi reținute.

Alegațiile recurentului cu privire la existența forței-majore nu au suport probant, iar în privința facturilor fiscale prescrise extinctiv instanța de recurs notează că, prescripția nu a fost invocată de recurent și prin urmare acestea sunt valabile și au forță probantă.

De asemenea completul constată că, recursul declarat de societatea comercială “Agrolăstar” societate cu răspundere limitată nu corespunde exigențelor legale prevăzute la art. 437 din Codul de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs notează, că recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuiu din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de societatea comercială “Agrolăstar” societate cu răspundere limitată ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de societatea comercială “Agrolăstar” societate cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat